

O přínosech účasti na slavnosti KATHINA

Laikům, kteří se rozhodli dodržovat pět bodů výcviku, se někdy stane, že poruší jedno nebo více pravidel. Obecně platí, že výsledek (*kamma*) takových činů bude neprospěšný, ale pokud někdo nabídne *kaṭhina* roucho, pak tato neprospěšnost porušeného pravidla je anulována. To je

jeden z důsledků obdarování *kaṭhina* roucha. A to je důvod, proč jsou mnozí laici zapojeni do *kaṭhina* aktivit. Tak to je první pozitivní důsledek darování *kaṭhina* roucha.

Druhý je, že lidé, kteří dali *kaṭhina* roucho, mají možnost se zapojit do klášterních aktivit v místě, kde roucho nabídli na dalších pět měsíců, tedy až do *poyi* (den úplňku) v březnu. Proto je dar *kaṭhina* roucha prospěšný nejen pro ty, kteří jsou zapojeni do činností *kaṭhina*, ale i pro mnišskou obec, která z toho má prospěch.

Existuje mnoho pravidel, která musí mniši/mnišky v průběhu *kaṭhina* dodržovat. Mniši/mnišky vlastní tři roucha, dvojitě roucho, jednoduché roucho a spodní roucho. Je potřeba nabídnout *kaṭhina* roucho takovému mnichovi/mnišce, který nosí tato tři roucha, a který má tuto aspiraci nebo odhodlání tak učinit.

Když jde spát, měl by takový mnich/mniška mít tato tři roucha u sebe a měl by mít odhodlání, že s ním budou ráno, když se probudí. Ve skutečnosti by tato tři roucha měla být na dosah ruky, na vzdálenost natažené paže. Jedná se o pravidla, která mají mniši/mnišky dodržovat. Takže, pokud náhodou tato tři roucha, která mají být umístěna na délku paže od spícího mnicha/mnišky, nejsou uchovávána v takové vzdálenosti, mnich/mniška musí podle pravidel podstoupit konkrétní mnišský rituál a očistit se. Podle pravidel *vinayi* je potřeba takový přestupek napravit. Mnich/mniška je pak povinen požádat *mahā Saṅghu* o povolení roucho znovu použít. Teprve po udělení souhlasu, může i nadále toto roucho používat.

Toto zvláštní pravidlo péče o roucho na vzdálenost délky paže se nevztahuje na období pěti měsíců po *kaṭhina* slavnosti. To je jedna z výhod, kterou mniši/mnišky mají z účasti na obřadu *kaṭhina* a z účasti na aktivitách tohoto svátku.

Jsou mniši/mnišky, kteří nedodržují toto pravidlo a někteří mniši/mnišky nedodržují toto pravidlo nejen během pěti měsíců po *kaṭhina*, ale také v průběhu zbývajících částí roku. Takový mnich/mniška, který nemá odhodlání udržet tři roucha na vzdálenost délky paže v období pěti měsíců po uplynutí *kaṭhina*, nepoužívá je více jako roucha, ale pouze jako součásti oděvu. Nemá je nadále nazývat „Tři roucha, která nosím“, ale místo toho má říkat „Kus oblečení“.

Když mnich/mniška získá vyšší ordinaci, dává slib, že od této doby pro příštích pět let bude držet svá tři roucha ve vzdálenosti natažené paže po dobu spánku.

Poté, co přijme tento slib, a poté, kdy obdrží další roucho, měl by odstranit jedno staré roucho ze souboru svých tří rouch a nechat si to nové, takže sada tří

rouch bude kompletní. Existuje mnoho dalších pravidel, zde zmiňuji jen některá z nich.

Skutečnost, že pravidlo o držení roucha ve vzdálenosti natažené paže neplatí po období pěti měsíců po *kaṭhina*, dělá život mnichů/mnišek mnohem jednodušší. Na základě toho, může mnich/mniška nechat roucho na jednom místě a cestovat na místo jiné. V opačném případě musí, kamkoli jde, vzít roucho s sebou.

Další pravidlo se týká cestování – pokud mnich/mniška opouští prostory kláštera, je povinen/povinna to oznámit hlavnímu nebo i jinému mnichovi/mnišce v klášteře. Nejen, že je informuje o tom, že se chystá odejít, ale sdělí jim také místo, na které odchází. Mniši/mnišky nemohou opustit společně sdílený prostor jen tak. Na druhou stranu, laici mohou jen zamknout svůj dům a odejít, aniž by to museli někomu sdělovat. To se ale nevztahuje na mnichy/mnišky. Pokud mniši/mnišky neoznámí, kam jdou, může to vyvolat mnoho problémů. Vzhledem k tomu, že mniši/mnišky často bydlí na velmi nebezpečných místech, např. v lesích, kde žijí divoká zvířata, lidé se mohou obávat, aby se tomuto mnichovi/mnišce něco nestalo. Proto je opravdu důležité povědět ostatním, kam se chystáte. Toto pravidlo existuje od dob Vznešeného Buddha – vždy, když chcete jít, musíte to oznámit někomu jinému.

Stejně tak mladý člověk, pokud někam odchází z domu, informuje svého staršího sourozence nebo svou matku kam jde. Jakmile ostatní ví, kam jdete, nestrachují se. V kontextu laického života v případě, že dítě beze slov někam odběhne, je to pro rodiče velký problém.

Takže mnišské pravidlo o povinnosti sdělit někomu z komunity, kam se mnich/mniška chystá, je docela podobné praxi laiků. I toto specifické pravidlo je po *kaṭhina* slavnosti uvolněno a není nutné ho dodržovat během příštích pěti měsíců.

Kaṭhina roucho, které dnes bude nabídnuto mnichům/mniškám, nemůže být opraveno nebo nějak pozměněno až do

března, kdy období pěti měsíců po obřadu *kaṭhina* skončilo. Takže, pokud se roucho např. roztrhne, nemůžete ho během této doby zašít. Laici, ani mniši/mnišky, kteří přijali roucho, nesmí na roucho provádět žádné změny, to je proti pravidlu. To je také důvodem, proč se mnich/mniška před přijetím *kaṭhina* roucha zeptá, jestli je roucho v naprostém pořádku. Jestliže není, pokud jsou na novém *kaṭhina* rouchu nějaké vady, například i velmi malá dírka, pak toto roucho není přijatelné.

Existuje mnišské pravidlo, které říká, že pokud je díra v rouchu, musíte ho zašít. I když otvor na rouchu je různých rozměrů, od velikosti oka páva po velikost blechy, musí být zašit. Pokud by mělo *Kaṭhina* roucho sebemenší dírku, nelze jej nosit. Na druhé straně *ne-kaṭhina* roucho, mohou mniši/mnišky zašívát a měnit kdykoliv chtějí.

Důsledky darování *kaṭhina* roucha nejsou pouze pro mnicha/mnišku, kteří ho obdrží, ale také pro ostatní. Přestože nabízíme *kaṭhina* roucho jednomu mnichovi/mnišce, důsledky takového daru se projeví mezi všemi mnichy/mniškami, kteří se obřadu účastní. Takže všechny dary, které dnes byly nabídnuty, jsou darovány celé *mahā Saṅge*. Při nabízení roucha *mahā Saṅge*, bylo obvyklé pronášet určité slovo, ale dnes už se to nedělá, protože veškeré dary, které laici přinesou, jsou automaticky nabízeny *mahā Saṅge*.

I kdyby člověk věnoval jen nit vytrženou z tkané rohože, i to může být nabídnuto *mahā Saṅge*. *Kaṭhina* se však nevztahuje na potraviny. Veškeré nepotravinářské zboží, které je dnes darováno, rohože, košťata, hrábě, to vše automaticky znamená, že bude darováno *mahā Saṅge*.

Vyrobili jste *kaṭhina* roucho vlastníma rukama a nabídli jste ho. Může se stát, že osoba, která je velmi chudá a nemůže mnoho darovat, přinese a nabídne nit – ten pozitivní, prospěšný důsledek z dávání *kaṭhina* roucha a kousku nitě jsou v té době stejné. Řekněme, že člověk nabízí velmi drahé roucho a žebrák přijde a nabízí malý kousek špinavého oblečení, malý kus látky, a když jej nabízí, jeho mysl je přitom velmi čistá. V tom případě jsou prospěšné důsledky dávání toho opravdu drahého roucha a malého kusu látky stejné.

Tím se nacházíte ve zvýhodněné pozici, protože pro další *kaṭhina* obřad můžete darovat i malý kus látky nebo nitě, a být šťastnými. Ale pokud čin provádíte s prohnanými úmysly, pokud vaše mysl není čistá, nezískáte prospěšné následky. Dokonce můžete darovat jen pramen vlasů a mít stejné pozitivní důsledky, pokud vaše mysl je v tomto konkrétním, čistém stavu.

Kdysi dávno šla moje sestra do kláštera dát dar na *kaṭhina* festival a ve svém autě měla i další dárek pro někoho jiného – kalhoty a tričko. Tyto dva dary popletla a nabídla

klášteru špatný dárek. Když balíček otevřeli, uviděli kalhoty a tričko. Mnich, který měl *dhamma* přednes a dostal darem kalhoty a košili od mojí sestry, byl znepokojený a zavolal mi, co to má znamenat. Tehdy jsme si uvědomili, že roucho, které moje sestra měla nabídnout, je ještě u ní doma.

Myslíte si, že darovat takové oblečení bude mít stejné blahodárné důsledky jako obdarování rouchem? Ne, to nebude, protože to je oblečení laiků a samozřejmě takové věci dělat nemůžete.

Další pravidlo říká, že mnich/mniška může nosit laické oblečení po dobu sedmi dní – pokud je například jeho/její život ohrožen nebo je mnich/mniška v nebezpečí nebo se jim roucho ztratilo. Než se dostanou zpátky do kláštera, mohou nosit laické oblečení. Takže pokud se mniši/mnišky rozhodnou obléct si laické oblečení, mělo by to být pouze z vážných důvodů a po celou dobu si musí být vědomi toho, že jsou členy *Saṅghy*.

Existuje mnoho mnichů, kteří jsou v současné době v Barmě ve vězení. Nenosí roucho, jsou ve vězeňských uniformách a musí pracovat. Stále jsou to však mniši, i když na sobě nemají roucha.

Ať už člověk daruje kus látky, cedník nebo cokoli jiného, prospěšné následky z toho budou pro něj stejné. Darování *kaṭhina* roucha má blahodárné důsledky pro laiky i pro mnichy/mnišky. I když oslava *kaṭhina* dnes skončí, až do zítřejšího rána může laik obdarovávat a stále to bude považováno za *kaṭhina* dary.

Mniši/mnišky, kteří přijímají *kaṭhina* roucho, by měli vědět, jak se takové roucho vyrábí, jaká je jeho specifikace. První *kaṭhina* roucho ušil ctihodný Anurudha, *arahat*.

Mnoho dalších mnichů se zapojilo do tvorby takového roucha. Dokonce i Vznešený Buddha kladl velký důraz na vytváření *kaṭhina* roucha.

Nevlastní matka Vznešeného Buddhy, Mahāpajāpatī Gotamī, mu jednou sama roucho ušila. Zнала jeho velikost, navrhla a vytvořila takové roucho, které mu vyhovovalo. Když pak roucho Buddhovi nabídla, řekl jí: „Daruj ho *Saṅge*.“ Ale ona trvala na tom, že chce obdarovat jeho, a nikoliv *mahā Saṅghu*, neboť ho považovala za svého syna. Podruhé ji pak Vznešený Buddha řekl: „Daruj toto roucho *Saṅge*.“ Třikrát ho Mahāpajāpatī Gotamī žádala, aby dar přijal, a pokaždé jí řekl, aby ho dala *Saṅge*. Když se ptala potřetí, Vznešený Buddha jí vysvětlil, že bude mít stejné prospěšné následky z nabídnutí roucha *Saṅge*, jako kdyby dala roucho jemu. Přečtěte si MN142. *Dakkhinā vibhaṅga sutta*.

Vznešený Buddha je ten, který zná kvality *Saṅghy* a to je důvod, proč doporučoval Mahāpajāpatī Gotamī, aby roucho *Saṅge* nabídla. Buddha je osoba, která zná nejlépe kvality *Saṅghy*. Proto řekl své nevlastní matce, že získá prospěšné následky darováním roucha *Saṅge*. To je to, co máme na mysli pálijským slovem „*saṅghika*“ – obdarování *Saṅghy*.

Na základě prospěšných důsledků z vyrobení *kaṭhina* roucha tě naše mniška instruovala, jak to udělat správně. Někdo by měl dobře vědět, jak vytvořit *kaṭhina* roucho. Pokud člověk ví, jak to udělat správně, pak prospěšné důsledky jsou ještě více posíleny.

Pokud by přšelo, nebyli bychom schopni cokoliv udělat. Je přirozené, že během oslavy *kaṭhina* neprší, neboť by se pro nás vše zkomplikovalo. Protože naše oslava *kaṭhina* je dnes, je možné, že přšelo včera nebo bude pršet zítra, ale dnes ne. To je přirozenost světa, způsob povahy velkých prvků a toho jak jsou strukturovány. Stává se, že takové věci se dějí při prospěšných aktivitách, jako je tato. Takže čtyři velké prvky jsou také ve vztahu k této události. Je to druh energie nebo síla výjimečnosti Vznešeného Buddha.

Věděl jsem, že dnes mělo pršet. Poté, co jsem byl po dlouhou dobu zapojen do těchto činností, byl jsem si vědom toho, jak se tyto věci mění a co se děje. Když jsem žil v některých velmi vzdálených kláštěrech, tak, než jsme se dostali do jiného odlehlého kláštera, po celou dobu nepršelo, ale pak pršet začalo. Nebo když jsme odcházeli z kláštera, tak, než jsme se dostali k vozidlu, nepršelo. Takové věci se dějí.

Když si naplánujeme nějakou cestu, tak se samozřejmě stávají věci, které jsou obtížné, ale pokud se budeme držet svého směru, tyto problémy nevzniknou.

Přednes se uskutečnil v říjnu 2011 v Sumathipāla
Na Himi Senasun āraṅga

přeložila bhikkhunī Visuddhi

